(י) וַיְדַבֵּר ה׳	און דער אויבערשטער האט גערעדט
אֶל מֹשֶׁה	צו משה
לֵּאמֹר:	אזוי צו זאגן
(יא) פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר	פנחס דער זוהן פון אלעזר
בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן	דער זוהן פון אהרן הכהן
הֵשִׁיב	האט אומגעקערט
אֶת חֲמָתִי	מיין צארן
מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	פון אויף די אידישע קינדער
בְּקַנְאוֹ	ווען ער האט געצערנט
אֶת קִנְאָתִי	מיין צערנונג
בְּתוֹכָם	צווישן זיי
וְלֹא כִלִּיתִי	און איך האב נישט פארלענדעט
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	די אידישע קינדער
בְּקִנְאָתִי:	מיט מיין צערנונג
(יב) לָכֵן	דעריבער
אֱמֹר	זאג
הִנְנִי נֹתֵן לוֹ	אט גיב איך צו אים
אֶת בְּרִיתִי	מיין בונד
שָׁלוֹם:	פון פרידן
(יג) וְהָיְתָה לּוֹ	און ס׳זאל זיין צו איהם
וּלְזַרְעוֹ	און צו זיינע קינדער
אַחֲרָיו	נאך אים
בְּרִית	א בונד
כְּהֻנַּת עוֹלָם	פו א אייביגע כהונה
תַּחַת	וועגן דעם
אֲשֶׁר קִנֵּא	וואס ער האט געצערנט
לֵאלֹהָיו	וועגן זיין גא–ט
וַיְכַפֵּר	און ער האט פארגעבן
עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:	אויף די אידישע קינדער

(יד) וְשֵׁם	און דער נאמען
אִישׁ יִשְׂרָאֵל	פון דעם אידישן מענטש
הַמֻּכֶּה	דער גע׳הרג׳עטער
אֲשֶׁר הֻכָּה	וואס ער איז גע׳הרג׳עט געווארן
אֶת הַמִּדְיָנִית	מיט די מדינית
זִמְרִי בֶּן סָלוּא	זמרי דער זוהן פון סלוא
נְשִׂיא בֵית אָב	א נשיא פון א משפחה
לַשִּׁמְעֹנִי:	צו שבט שמעון
(טו) וְשֵׁם	און דער נאמען
הָאִשָּׁה	פון די ווייב
הַמֻּכָּה	די גע׳הרג׳עטע
הַמִּדְיָנִית	די מדינית
כָּזְבִּי בַת צוּר	כזבי די טאכטער פון צור
רֹאשׁ	א הויפט
אֻמּוֹת	פון די פעלקער
בֵּית אָב	פון א משפחה
בְּמִדְיָן	אין מדין
הוּא:	איז ער
(טז) וַיְדַבֵּר ה׳	און דער אויבערשטער האט גערעדט
אֶל מֹשֶׁה	צו משה
לֵּאמֹר:	אזוי צו זאגען
(יז) צָרוֹר	דערדרוק
אֶת הַמִּדְיָנִים	די מדינים
וְהִכִּיתֶם אוֹתָם:	און איר זאלט זיי הרג׳ענען
(יח) כִּי צֹרְרִים הֵם	ווייל זיי זענען דערדריקער׳ס
לָכֶם	צו אייך
בְּנִכְלֵיהֶם	מיט זייערע שלעכטע טראכטונגען
אֲשֶׁר נִכְּלוּ	וואס זיי האבן געטראכט
לָכֶם	וועגן אייך

עַל דְּבַר פְּעוֹר	וועגן די זאך פון פעור
וְעַל דְּבַר כָּזְבִּי	און וועגן די זאך פון כזבי
בַּת נְשִׂיא מִדְיָן	די טאכטער פון דער נשיא פון מדין
אֲחֹתָם	זייער שוועסטער
הַמֻּכָּה	וואס זי איז גע׳הרג׳עט געווארן
בְיוֹם	אין דעם טאג
הַמַּגֵּפָה	פון די מגיפה
עַל דְּבַר פְּעוֹר:	וועגן די זאך פון פעור
(א) וַיְהִי	און עס זענען געווען
אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה	נאך די מגיפה
וַיֹּאמֶר ה׳	און דער אויבערשטער האט געזאגט
אֶל מֹשֶׁה	צו משה
וְאֶל אֶלְעָזָר	און צו אלעזר
בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן	דער זוהן פון אהרן הכהן
לֵאמֹר:	אזוי צוזאגען
(ב) שְׂאוּ	נעמט אויף
אֶת רֹאשׁ	דעם צאהל
כָּל עֲדַת	פון די גאנצע געמיינדע
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	פון די אידישע קינדער
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה	פון אלט צוואנציג יאר
וָמַעְלָה	און העכער
לְבֵית אֲבֹתָם	צו זייער טאטעס שטוב
כָּל יֹצֵא צָבָא	יעדער וואס גייט ארויס אין די הערשאפט
בְּיִשְׂרָאֵל:	אין די אידן
(ג) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה	און משה האט גערעדט
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן	און אלעזר הכהן
אֹתָם	מיט זיי
בְּעַרְבֹת מוֹאָב	אין ערבות מואב
עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ	נעבן דעם ירדן פון ירחו

לֵאמֹר:	אזוי צו זאגן
(ד) מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה	פון אלט צוואנציג יאהר
וָמָעְלָה	און העכער
כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה׳	אזוי ווי דער אויבערשטער האט אנגעזאגט
אֶת מֹשֶׁה	דעם משה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל	און די אידישע קינדער
הַיֹּצְאִים	וואס זענען ארויסגעגאנגען
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:	פון לאנד מצרים
(ה) רְאוּבֵן	ראובן
בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל	דער בכור פון ישראל
בְּנֵי רְאוּבֵן	די קינדער פון ראובן
חֲנוֹךְ	חנוך
מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי	די משפחה פון חנוך
לְפַלּוּא	צו פלוא
מִשְׁפַּחַת הַפַּלֻּאִי:	די משפחה פון פלוא
(ו) לְחֶצְרֹן	צו חצרון
מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרוֹנִי	די משפחה פון חצרון
לְכַרְמִי	צו כרמי
מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי:	די משפחה פון כרמי
(ז) אֵלֶּה	דאס זענען
מִשְׁפְּחֹת הָראוּבֵנִי	די משפחות פון ראובן
וַיִּהְיוּ	און זיי זענען געווען
פְקֻדֵיהֶם	זייערע געציילטע
שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף	דריי און פערציג טויזענט
וּשְׁבַע מֵאוֹת	און זיבען הונדערט
וּשְׁלֹשִׁים:	און דרייסיג
(ח) וּבְנֵי פַלּוּא	און די קינדער פון פלוא
אֱלִיאָב:	אליאב
(ט) וּבְנֵי אֱלִיאָב	און די קינדער פון אליאב

נְמוּאֵל	נמואל
וְדָתָן וַאֲבִירָם	און דתן או אבירם
הוּא דָתָן וַאֲבִירָם	עראיז דער דתן און אבירם
קְרִיאֵי הָעֵדָה	די גערופענע פון די געמיינדע
אֲשֶׁר הִצּוּ	וואס זיי האבן געמאכט קריגן
עַל מֹשֶׁה	אויף משה
וְעַל אַהֲרֹן	און אויף אהרן
בַּעֲדַת קֹרַח	ביי די געמיינדע פון קרח
בְּהַצֹּתָם	ווען זיי האבן געמאכט קריגן
עַל ה׳:	אויף דער אויבערשטער
(י) וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ	און די ערד האט געעפנט
אֶת פִּיהָ	איהר מויל
וַתִּבְלַע אֹתָם	און זי האט זיי איינגעשלונגען
וְאֶת קֹרַח	און דעם קרח
בְּמוֹת הָעֵדָה	ווען די געמיינדע איז געשטארבן
בַּאֲכֹל הָאֵשׁ	ווען דער פייער האט פארברענט
אֵת חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ	די צוויי הונדערט און פופציג מענטשן
וַיִּהְיוּ	און זיי זענען געווארן
לְנֵס:	צו א צייכען
(יא) וּבְנֵי קֹרַח	און די קינדער פון קרח
לֹא מֵתוּ:	זענען נישט געשטארבן
(יב) בְּנֵי שִׁמְעוֹן	די קינדער פון שמעון
לְמִשְׁפְּחֹתָם	צו זייערע משפחות
לִנְמוּאֵל	צו נמואל
מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי	די משפחה פון נמואל
לְיָמִין	צו ימין
מִשְׁפַּחַת הַיָּמִינִי	די משפחה פון ימין
לְיָכִין	צו יכין
מִשְׁפַּחַת הַיָּכִינִי:	די משפחה פון יכין

(יג) לְזֶ֫רַח	צו זרח
מִשְׁפַּ֖חַת הַזַּרְחִ֑י	די משפחה פון זרח
לְשָׁא֕וּל	צו שאול
מִשְׁפַּ֖חַת הַשָּׁאוּלִֽי׃	די משפחה פון שאול
(יד) אֵ֖לֶּה	דאס זענען
מִשְׁפְּחֹ֣ת הַשִּׁמְעֹנִ֑י	די משפחות פון שמעון
שְׁנַ֧יִם וְעֶשְׂרִ֛ים אֶ֖לֶף	צוויי און צוואנציג טויזענט
וּמָאתָֽיִם׃ ס	און צוויי הונדערט